Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica-Thomistica - Cod. Ettenheim-Münster 226

Endel, Roman
Majer, Ferdinand

[s.l.], 1731-1732

Quaestio 1a

urn:nbn:de:bsz:31-120354

Visual Library

parte Dei &c. hoc ipse ait, qui Deum vocari etiam mysticam
esse Deum Dei, dicit ab ea ex rei quam Deum Deum
Deum Deum. Deum Deum Deum, quod ex parte sui est Deum
Deum.

Cum igitur ad quid verum ordinem pertinet Tractatus de partibus
Porphyrii Deum cuius tam Deum cetera Deum non pertinent mutatis
quam in ordine Deum quam sit

Disputatio 2a
in
Isagogen Porphyrii. Liber 1us
Tractatus de universalibus.

Cum varij in hunc ad Dictum sit Liber ex Dictorum 3ui mentis operum
aequitate, ut nonnulli de ijs Dictorum, quae ad 1ae mentis operum pertinent,
quibus sit utilia; aliquis ex Simplicibus omnes eorum quae retinent, utilia
a sit Deum Simplicem. et Deum Simplicibus exemplarum, ut ex multis patebit
et Deum utilia quae dicit. Sicut. Species quae et accidens: quia
Tractatus hic de universalibus inscribitur Isagoge Porphyrii inde a, qui eiusdem
auctor sit Porphyrius; in multis libris notare Species ex Aristotele
sumpta ipsa et ultima quidem hostis mensura. Platonicorum Simplicium
auctores, cuius libros in ordine digessit, una Aurelianus;
et Diocletiani Deum Deum. ex Roma Deum Deum Platonica
misceri ipse Tractatus hunc Isagoge seu manu = et introduxit
eidem Liber praetorum ab arte Christi Philosophiae, ut facile ipsi
post Nicephorum Porphyrii hunc Tractatus, quem modum Isagoges, seu mutatis
adjuncta mentis libris explicanda.

Tametsi ea in Tractatus hac mea alijs alium ordinem servent
non tamen videamur utilia in quibus ipsi omnibus Dictorum Deum
a Deum, seu gradum mysticum ja Deum de Deum, Subtile de
universalibus genere et species; ibique

Quaestio 1a
An et qua Dictorum res inter a partibus
Liber de Deum gradum mysticum,

Mea hac opinio utilis, quidem ad mysticam spectaret, eique tum
Deum a examinare ea et quae sit, Deum a et unitas, et quae
mentis, qui fuit mysticum assumere ad mentis ita et attendere
multiplex unitate et Deum mentis unum quae; cum a de notitia
unitatis in Deum mutatur sed plurimum Deum Deum Deum in Deum via
ubique accepta, statuit

Abluti jus

Quidem Ipsum sit identitas ac Idem
et in quo hac posterior praeter effectum

Num 200 ex. Dentur res Idem vocabuli ipso usu, quemadmodum eaque identas ab
a ac eadem entitas, Idem a utque quoque entitas ab eadem entitas
et pluralitas rerum sorting numerabilium, puppa dum Idem Idem ordo
quemvis monitum evolutum dicimus hic, Idem, diversitas, Identitas.
ab eo quindendos. Lucet enim quovis Indeterminatum ab aeterno Identitas
et interea, quod unum quod ab aeterno ultimum in genere et Idem ab
aeterno gravit. Diversitas a inter ea data, quod unum ab aeterno nec
in genere nec Idem ab aeterno gravit. Idem a fit diversi in genere gravitate
in Idem a Identificantur, Diversi a Indeterminatum Idem et Idem
regarde unum, ac prima quae Idem proprietas quae dum fit unita ac
diversa nec diversitas, gerere se illas mutatas a velut in ea quod ab
aeterno Identum abaa, ac tum separari possit, a quo separari
signum eventus Idem, a ab separatio signum eventus identis, cum ea
Identitas Entis Idem a ora a Entia Identitas. quo protecto.

Num 201 ex. Definiri et Identitas, sit identitas quod sit res totalis, et quod ab, et
quod. Identitas et res totalis, et quod res non a id quod et alij
identitas, quod sit vera Dicere entitatem de se mere absolute, in ratione
Idem a quod sit vera et extraneum negotium de se mere in ratione
entitatis a res Idem ab ea ex Objectis quidem una res non a altera: et
sit hac, id Idem sit utilis ad negandum et de altera aeternitas
Idem, cum Idem Idem mutatis ab res totalis et quod id quod res
totalis effectus. alij enim in quibus effectus in alga et lege et
alij Idem a altera de relata Idem et alterius sint praeter similia
superveniens, item Dubitant Idem et similia alij utilitatis
effectum res totalis in negando identitas. nota cum ijs sentiunt
quibus est hoc
gloria gerere res Idem, sed quia entia Idem ab aeterno, ita
ut Idem quod reliquum effectum in Idem res entia sint quotiens
quod aliquid Diversa finis totalis effectus Idem positive a ipsa
res indivisa a se, et indivisa ad dubitat aliud, ad ea Idem determinata res se
alij nihil gaudeat unum in se. et Diversa a gerere aliud.

Num 202 ex. Idem quia id quod Idem totale sit, et etiam Idem totale sit, quod Idem
effectus sit, entia a Idem totale sit: quod Idem, sive Idem Idem
et totalis res, qua res una non a altera. et a quae ab totale

x quaestio in e,

et habebunt eos, quia dicit, quod ut, quia ostendit duorum quod a ostendit unum
et ostendit ab alio. Et certum est, ens et unum habent
aliquid praeter ostendere. Superior in naturam, quia
addit praeter ostendere. Ostendere ostendere dicitur ostendere
valet ut patet in arbore porphyriana quia ens addit entitatem
unitatis in se praeter ostendere et quod ipsa ab alio a ostendere
ostendere habet praeter quid a ea, atque ita ens, cum quod
a ostendere et quod ostendere habet ostendere in obliquo ostendere
in ista habet. Quod ostendere habet ad malum esse in ipso ostendere praeter
emanatione. Ostendere a ens ostendere emanationem habet quod est ens
ostendere quia ita habet ostendere habet ostendere non ostendere in negatione
identitatis

Ob. 1° Videtur, quia dicit ostendere ostendere praeter in plurale [illegible] numero
numero transitive entium in ipsa modum: in illo habet ostendere ostendere
praeter quod praeter operatur identitatem, et identitas multiplicat operatione
numeri quod pluralitas quia. Ergo identitas et unitas, et sunt
entia numeri. Ergo unitas numeri quia identitas magnae quantitatis numeri.

Ostendere obiicitur et identitas et ostendere ostendere in eodem genere. Et
identitas est ei entitas, quia ostendere est ei entitas.
Ostendere 1° ens, quia entia ostendere in alio genere quia ipsum ens. Et ostendere
a quia entia quia habet in alio genere ostendere. c.

Ostendere dicit in illo habet ostendere ostendere quia immediate operatur identitatem
in certo et in obliquo c. utrique modo. et: et s: dicit
habet entitas immediate operatur numeri, quia dicit in certo quia
entia, in obliquo a diversitate ab aliis quia dicit in certo quia habet ostendere
ostendere ei identitatem esse. Quia ens unita S. Dor: ens
dicit unum, magnitudinem et nihil ita dicit aliquid in quantum
diversum ab alio, unde fit unitas praeter nil superaddit nisi negationem diversitatis
Dicit S: doctrina ita dicente: habet ergo ipsum quod quantum
entia quia ipsum ens. Et nil superaddit nisi negationem diversitatis
ita ostendere ostendere nil superaddit nisi diversitatem ab alio,
et utrumque in obliquo.

Ob. ad p. 1 Ex identitate [illegible] absoluta [illegible]
[illegible] in eodem conceptu [illegible] explicite [illegible]
eundem conceptum implicitum [illegible]
[illegible] et [illegible]
[illegible] implicite [illegible]
implicite [illegible]
[illegible] aliud [illegible]
[illegible] adhuc aliud conceptum explicitum [illegible]
[illegible]
[illegible]

ad 2am [illegible] et [illegible]
alio concept., unde [illegible]
[illegible] in alio conceptu [illegible]: implicite
[illegible]
[illegible]

Num 109 Ob. [illegible] ad aliud [illegible]
[illegible] ab alio, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ad aliud.
[illegible] ad aliud. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ad aliud [illegible]
unde [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

relata cum p. in fabrica implicante adhuc aliquid ñ esse relatum
ex oppo

Relata, dicuntur eorum subiecta, qui Ipsa habent in esse
extremorum ratione, ergo relata, cum nihil aliud ñ esse quam rta
duabus realibus quarum, Ipsa ad Ipsa. quo fit Ipsa rationis, esse
in eum rationis rationis mota ei esse, ut esse affectio, nulla
affectio Ipsa in substantia rei existe, id est mensura qua addit, f. 3.
Ipsa sua substantia a Ipsa, sed loco, ratio ad substantia, nulla
Lineis in Ipsa supponat linea certi lineis sum pedis et cubi
signali

Ex dicta quidem Ipsa oportet ut ab aliquo inferiori, dividat
dubitari a, et quia in realis et rationis, realis distinctio dicitur. Num 210 m.
quod unum antecedit aliquo praerasse intellig ñ a aliquo ex Ipsis et ho.
rationis a Ipsa illa, qua intellig inter duo realiter indistincta esse
ut fit ipsis, sic attributa Dei, et ea. Sunt duo a realis in realis
maiore et minima, 1a a inter res et res sive Deus, creatu
ex Petro et Paulus. 2a inter res et modus ex Petro sedente
et eius sessio. 3a dat inter duos modos ex Petri sessio et eius
cubare. item realis distinctio in adqua et inadqua, 1a vocat
excludenti ab excluso, ex inter ea, quae a parte re, adqua Ipsius
2o ñ excludenti ab incluso, ex inter ea, quae unum includitur in
altero, ex Deity ho ad ea, alia item realis a Ipsa alia
abstracta privativa, quae ex Nihil ex termis patet. Signa Ipsis
realia 3 quibus distinguantur, 1o separabilia de qua supra,
2o cognitio, quorum ex et distinctio ille ex ñ sit, et tunc quo
relata, nihil in separari et se ipsum, a alio ipsi opponi retro sit.

Ipsa rationis item a duplex, 1a excludenti, ab excluso distinctio
inter ea, quae ab inter adqua Ipsius ex unum alterum includit
alterum ubi a ex genere Ipsius. 2a a inadqua et includenti,
ab incluso distinctio inter ea, quae quod Ipsius, ratione, ita dum
et unum in alio etiam 2ae rationis gemeat implicite et ipsum distinct
unum Ipsum a implicat et explicat, vocatur Ipsius explicitat
implicito quidem ea Divina, ab attributis a veri, bonum, et ipsum
de esse Ipsius, nutus in se includunt distinct unum ceterorum
neutrum in distinct, et hac duplex Ipsius item dicitur in Ipsius
rationis rationis et rationis, hac distinctio 2ae fiat Ipsius
rationis et fit sua Ipsius in re, et intellig Ipsius inducentur a

necessitatem. hinc pertinet distinctio virtualis extrinseca, quae datur inter [illegible] extrinsecas [illegible] ex parte, quatenus nullam distinctionem [illegible] in se habent, sed solum [illegible] ad operationes distinctas, quae operationes [illegible] vocatur.   Distinctio a parte rei rationata [illegible] formaliter vocatur [illegible]. Dicitur [illegible] distinctio quae [illegible] et distinctio [illegible]. nec minus vocatur virtualis [illegible] in re, quae [illegible] realitates [illegible] virtutes multiplex [illegible] ac [illegible] in [illegible], quae [illegible] realiter unum sunt; [illegible] plures adaequate [illegible] virtutes

Alia [illegible] distinctio a Scotistis, quae nec [illegible] realis nec [illegible]; [illegible] formalis ex natura rei. vocant formalem [illegible] [illegible] formales, seu [illegible] et [illegible], vocant ex natura rei, ut [illegible] talis distinctio [illegible] ante [illegible] operationem.

Num. 212. [illegible] in [illegible] celeberrima: quaenam [illegible] distinctio [illegible] datur inter gradus metaphysicos [illegible] gradus, qui in [illegible] ordine [illegible] gradus [illegible] et inferiores; a [illegible] de [illegible]; [illegible] gradus [illegible] [illegible] et [illegible] gradus [illegible] inferiori [illegible] metaphysicas; superiori [illegible] gradus [illegible] ab inferiori [illegible] [illegible] abstracta [illegible] metaphysica, quas a [illegible] minime patet de distinctione reali [illegible] gradus metaphysicos [illegible] a parte rei [illegible] gradus [illegible] realitas [illegible] in [illegible] a [illegible] [illegible] quae [illegible] [illegible] distinctione [illegible] realis [illegible] gradus metaphysicos [illegible] [illegible] realitates in [illegible] distinctio realis [illegible] Scotistis [illegible] distinctio [illegible] realis [illegible] a [illegible] formalis ex natura rei, contra [illegible]

Resolutio 4us

an detur a parte rei post operationem intellectus gradus metaphysicos distinctio formalis ex natura rei Scotistica.

Num. 213. [illegible] in [illegible] a [illegible] [illegible] opponit [illegible] Scotistarum [illegible] [illegible] Scotistas [illegible] distinctio [illegible] in reali [illegible] in [illegible]

realem, quia inter se et se et 2um qd realem qm vocant mediam
qd subiect de Deo reali et vero, sed qd nec dat inter se et se
Deus, nec sit finita realis, nec admittit inter duo extrema solum
Deum, sed inter praeter ante et operacio mtegalia, atq,
[illegible] id qd tm in creatis, gelos et [illegible] aetta et raeta, qm Domi
et misericordia et misericordia. Sed

Sed 2o ad Deum qd sit ens, seu entitas absoluta [illegible] et praeter, Alum 2 93 m.
inquit Scotistae qd ea, quae, se magis entitas entitate, ita
ea id qd sit caeta sua ab Deo prima entitas aut vera, sui
[illegible] talis entitas sive ni, qd sit [illegible], aequ, aeth sua: verbo,
quae vel ante se separata a substantia. Ita ab ni sui substantia, modo
[illegible] substantia ut sit 3 personae, quae n possit separari, sicut [illegible]
[illegible] entitas Deus ab entitate ab Divina, tm n Divina praeter
[illegible] realiter, praeter n nisi Scotistae explicare sit, quae quia ex:
[illegible] essent, nec sed caeta nisi et, sed tm [illegible], sed [illegible]
[illegible] cum sit [illegible] meiusmat. ubi caeta et raeta, in hoc caeta,
et humileta, in equi, aperuit nisi in Divina Deus praeter in rea
ni, quae tm n Deus identice [illegible] realis, vel unig in [illegible]
realis, vero sit Deus, caeta Dei caeta Deus, in [illegible]
n praeter ille vero n sit, sed dii Deus caeta Dei praeter
n caeta Dei, qd [illegible] protestor

Dico 2 dat n vero nec Deus praeter in rea ei, Scotista,
[illegible] et omnis unig inter grady [illegible].

Deus 2 quam [illegible], omnis aliorum argui, quae ab adversi [illegible] Deus: 2 19 m.
[illegible]. Videretur Deus praeter in rea ei, ita aut [illegible] finita
realis et n est est, sed tm n sit admittit, nisi [illegible] qd. [illegible]
in quod, [illegible] 2um 2 adversi, Deus quae dat inter se et se et
finita realis, nisi adversi gradus, sed Deus inter praeter et praeter
et Deus inter se et se qd et finita realis, n [illegible] qd finita realis
sed 2 id se Deus et ei, aday est finita dei esse, et n est finita
ille id se qd [illegible], atqui, [illegible] Deus, gelos praeter in
creatis, qd caeta et raeta, misericordia et misericordia, [illegible]
magis in Domini finita realis nisi id se qd sit praeter, qd
et finita se, qd Deus inter ea et inter se et se, qd finita realis,
Deus praeter in rea ei, quae sit media.

Dicent adversi praeter 2um id, qd de media et Deus [illegible] ant id
a praeter nisi 2um id n [illegible] de realis seu [illegible] Deus et Deus
[illegible] 2um inter se, tum n sua se Deus [illegible] realis

realiter mori id est praeter ea non est.

Contra 1° praeter, id quod importat in praed. realiter distinctum in se, quia a praeter. non. Sed quia non praeter ea non est, ergo distincta realiter sum inter se, sum a ea se realiter distinguendam ab, in quod aliqui ab aeterno nihil non existunt in aeterno dicit. Sed praeter non distincta realiter existunt in se, etiam distincta realiter et non praeter ea non est. Sed praeter, id quod dicit de praed. distincta realiter existunt in se, nec id quod dicit de praed. potest dici a se praeter ea non est, sub ea non sub quod id unum in aeterno non est dicit ab aeterno; sed praeter etiam de praed. existunt in se nec de praed. dicitur a se, data adhuc esse de praed. et praed. multa.

Contra 2° praeter, ille id quod importat de praed. et illet se a parte se, non obstante in intellectu. Sed in se a parte se, ideo ea non multa existit in quod non se illet sitio entre ea. Sed id de praeter non est.

Nec dicas, praeter se non quatenus unus praeter, sed dicis se, quia quod nihilum in alio manifestans, 2° a mensuratio a se, quia praeter, ad Deum, in ratione etiam non dicit de praed. quod nihilum et sum se, distincta realiter; nec, ergo, sed hic ea a separabilis nil hic ipsum a quia ratione ad distinctione distincta realiter non admittit in ista non quia non dicit nihil in se, quia et et voluntas nec posse separari nec posse in esse et sum unita verione Deum sed non distincta realiter.

Num 2 sit in Deum non ipsum 3° entitea Deum a Simplex realiter non sed, non, quia Deum non simplex entitis sed Deum 2° quod, sed a esse realiter quia unum Deum et entitea quia Deum, et dicit Deum distincta realiter, sed unita adversus entitea Dei a praeter, esse non abea sed praeter ea non est, Deum, quia etiam in praeter dicit Deum distincta realiter non praeter, a ea, distincta realiter.

Deum 2° Deum et Sanctum non Deum distincta realiter non sed, sed quid non video, quod Salvant Deum 2° quod sed praeter dicit sed unum 2 in Deum entitea et Sanctum, sed etiam sed, Deum et distincta realiter quia non non dicit unum praeter, quia Deum dicit Deum distincta realiter, non, non Deum Sanctum dicit sum praeter quia non distincta realiter, sed ea non quod dicit Deum distincta realiter, sed unita Deum, inserit 2 entitea

Rij. distinctio est 2a ex pte ea realis, itaque ea ex qua datur distinctio formalis
realis bene infertur quia duo extrema erunt [illegible] [illegible]
tales; neque valet quod [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]
quem gradibus [illegible] [illegible] distinctionis [illegible] gradus [illegible] distinctio [illegible]
extrema formaliter realiter, adeoque et [illegible] erunt ea formaliter realia
[illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible] extremis formaliter realibus

[illegible] quia distinctio formalis ex natura rei [illegible] [illegible] quam distinctio realis
[illegible] distinctio [illegible] formaliter realis; [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] realia in formaliter [illegible] et [illegible] realia, [illegible]
[illegible] [illegible] quae est certa [illegible] et excludere [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] excludere; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] excludere [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
quia distinctio formalis ex natura rei debet [illegible] quod [illegible] distinctio realis
[illegible] distinctio realis [illegible] media [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
adeoque [illegible] medium debet excludere extremum, [illegible] [illegible] in
virtute morali [illegible] [illegible], quae excludit prodigalitatem et avaritiam

[illegible] possibile sit distinctio formalis [illegible] [illegible] quam distinctio
realis; et tamen est media inter realem et rationis [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] distinctio rationis, quae [illegible] [illegible] quam
distinctio rationis; adeoque [illegible] est [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] excludat distinctionem rationis et [illegible] est [illegible] in [illegible]
adeoque sit [illegible] in [illegible] [illegible]; quod quam absurdum sit [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] convenit [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] reale [illegible] [illegible] ita [illegible] [illegible] reale [illegible] formaliter [illegible]
[illegible] [illegible] medium [illegible] formaliter, convenit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; [illegible]
R.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gradus [illegible] [illegible] [illegible] distinctio
formalis ex natura rei. et quod

1o gradus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] formales [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] formalis in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] formalis [illegible] nihil aliud quam [illegible] [illegible]
[illegible] quod [illegible] gradus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] formas [illegible] excludens; [illegible] [illegible] gradus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] gradus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] gradus [illegible] formalis [illegible] in eodem individuo. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] formales in eodem individuo
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Abstractio quoad et gradu expressi, et sic vetering

Num 2 ij um Obiectio 2° ubi datur realis formalis identitas ibi non datur formalis distinctio
sed inter gradus entitatis datur realis formalis identitas ergo non formalis distinctio
in entitatibus distinctis realiter, ubi datur mutua formalis predicatio
datur mutua formalis identitas, sed inter gradus entitatis datur mutua formalis
predicatio, cum utrique non sint in genere moralis et idcirco sed formalis non
sit diversi. Respondeo ad 1. ergo datur mutua formalis predicatio inter distinctas
et ad 1. ergo et formalis identitas dicendum non formalis distinctio. nec dicendum
Tertia, Ibidem quod et eadem similiter ea vera, in genere supposito
non formali, ut tamen sit distinctio formalis suppositorum distinctorum formalis
adeo supposita illorum realiter distincta realiter etiam realiter
distincta, sic realitas, a realitas sit realitas, eaque ratione similia
dicuntur in hac quod Lucae Iulie ubi sensus a supposito Lucae in
supposito illorum distinctum non supposito Lucae sit ipsa Iuliae
Ideae origin. 2° etiam in hac ob. ori quae longe a disparitate in
una ad aliam, ubi auditus qui a Iuliae in aetatis et sitis
et formalis claresci in ea huius adeo hoc in genere formali et sitis
non sint supposita ut mera. Dem 2° hoc esse non posse quia cognitio
qui non sint aeterna ab lumine Dei quod a deo ei. Ergo in supposito
aeterno et supposito aeterno, adeo sic non in genere formali non aeterna, ac
sint in genere supposito.

Praeterea etiam multa adversa aetatis et obiectio alicui gradui substantiae
ad inferiora ut mihi suppositalitatem. Ubi cum Deus quod essentiam
et Deus gradum ad substantiam ex gradu superiori et Deus essentiam peculiarem
ac ad ex gradu quoque ut et Deus Lucifer angelus primo
Deus angelus contra adversus cum ab illo Dei Deus solum
formalem et realem, quod Deus aliquid Deus minor Deus. Quia Deus aliquid
quod non est aliquid, se Deus non sit Deus Deum rectum
Gentile Deum admittunt, et qui in Deum sententia gradus
superiores et inferiores Deum quatenus modo entitatis quoque
non ipsa aeternas Deus quia aeternum ubi patet, quod in his adversis
potest esse recti qui formali Deus et non aeternis.

Num 2 iv um Obiectio 2° ex in gradu entis quoad creatum Deus creatum inferiorem
non Deus ex ea ratione formali realis, sed non, gradibus aliis et
non dabitur, sic Deus illa gradus entis non est creatus quod Deus Deus sit
primus ipsa, Deus et Deus ex non ratione sed Deus non Deus

creati, sed ipsa non sit ab Essentia creatrice non dicitur
Id creatum, quia quidquid in esse creatum, et de essentia Dei
secundum quidem autem adhuc dicitur a Deo, quia substantia identificatur
cum Essentia creatrice Deitatis. non omnis alius respectus
ex principijs ad rationem refertur. unde ipse non ens, a parte
rei a nihil vocatur Lucis enim substantia est, sed non ipsa Substantia
dicitur Lucis vocatur in quantum participat Essentia increata
quia tamen Lucis et Substantia cum natura creata
quia tamen accidentaliter contrahitur ad differentia
addita creata manebit, ipse et secundum substantia creata
a creatione ipsa ipsa ad esse Dei ipse.

Secundo: nihil magis Deo ad Deum ipsum videtur idem dicitur Nunquam ig in
a Deo non non est Deus Deitas, Deitas, quia de eodem dicitur. Id quod est ut esse bruto
ho ut nihil in quantum Bruto, sed tamen de eadem natura Deus
natura quantum ipsum ut a Essentia est nihil, sed Deus
sed tamen quantum ipsum ut Essentia quia aliis intra quia sed Deus
quia ipsa natura, ens a Deo Essentia quia Deus, in ea non est, id est
in dat quia non superiori quidem, nec vetus erit filius una,
Deus formaliter ipsa ipsa, definita, ut ipsa quia pertinet
ut ipsa quia pertinet ipsum, vetus, amat, vetus amat ao
ipsum ab Deus id est a id ipsum adhaerent, quia nec
tamen ut Deus ad adventum gratia multis rapuit Essentia
Deus adoriri in ora gratitudinis induere Deus filius in non est
Deus quia respicit de se absolute et 2um se simpliciter in gratitudine
ad se, et quia Deus filius in vetus gratia ad eum amoris
et adiri, dicit a signum ex 2um se respicitur in se, si unum quidem
gratitudinis eum merito in alio, ut natura, quia in ipse, merito
et in bruto alterum a in merito in alio, ut natura, a merito
in bruto, sed

Contra ea, quod nihil habet in superiori videtur aliquid quia in Deo
praeter ea in bruto quia a Deo non non habet diversum a parte ei
praeter ipsum intellectum in dat ea in Deo et bruto, esse in esse
ipso, cum hic et nunc in sit contra nos, contra ea 2um absolute se
se sua gratitudine ad diversa quaeque ille punctum Deus linea a
quantum cum puncto Deus linea B, in Deo quidem intrinsecus Deus, et disjunctum
quod Deus linea a, quia in Deus punctum erat linea B. adeo
vehitur de eodem puncto gratitudinis 2um se, et tamen nec ipsum admittit
in punctum Deus filius non est in nihil quia nec in absolutis in Deo
Deus respicit ipsum Deus quod adoriri adventum merito in ipsa natura
non non Essentia Deus intra quia nihil quia quantum natura quantum

[illegible]nati, adeoque unum quod fundat gradationem invenitur in aliis, et actu[aliter] non invenitur, quod est [illegible] realitate ipsa [illegible] gradatio, ad quam [illegible] [illegible] raptus [illegible] in actu et realitate [illegible] [illegible] realis ac [illegible] etiam [illegible] in ipsa realitate, non video, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Num: 220 m Obiicies 1° cum [illegible] venerabili Scoto. ubi ante omnem operationem intellectus dantur [illegible] gradationes actuales ibi ante omnem operationem intellectus [illegible] [illegible] actuales atque inter gradus actuales et reales ante omnem operationem intellectus dantur [illegible] gradationes actuales, quod est [illegible] actualis [illegible] [illegible] realis enim debet dari [illegible] quae dicit gradationem [illegible] gradationis [illegible] ante omnem operationem intellectus [illegible] [illegible] actuales [illegible] actualis [illegible] actu realitas a [illegible] simili [illegible] Leonis [illegible] gradatio quo.

2° ubi datur actualis [illegible] ante omnem operationem intellectus ibi datur [illegible] actualis ante omnem operationem intellectus atqui inter gradus actuales [illegible] generis et realis [illegible] datur [illegible] ante omnem operationem intellectus quod est [illegible] actualis. [illegible] colligitur ex eo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actualis [illegible] [illegible] [illegible] ibi etiam [illegible] atqui [illegible] [illegible] actualis [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo

3° ubi dantur diversae [illegible], ibi dantur [illegible] diversae [illegible] adeoque [illegible] atqui in actu et realitate dantur diversae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in actu et [illegible] dantur diversae [illegible] adeoque [illegible].

4° [illegible] quae possunt realiter ante omnem operationem intellectus separari illa [illegible] realiter ante omnem operationem intellectus, atqui in eodem individuo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et gradus actualis, et gradus realis quo in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] gradus realis [illegible] quae adhuc [illegible] [illegible] [illegible] gradus actualis, alias enim post operationem [illegible] [illegible] quo [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] atque ex [illegible] [illegible] est unica, simplex et [illegible] [illegible] et [illegible] etiam de ante dantur [illegible] gradationes quo [illegible] [illegible] [illegible] non sit [illegible] [illegible] [illegible] de ipsa actu [illegible] [illegible] [illegible] N: 179 [illegible] [illegible] quo in ante actu et [illegible] non admittunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in actu et realitate

admittere debeant.

Obiur 2° in quo d. ubi dant predicata absolute et simpliciter
talia ibi dat species ante de operatione intellectus cum ubi obiur tu
reducere talia ibi dat species non adhuc cum delevanda affirit
species virtutis ex ipso cum id predicata debeantur affirmatio et
negatio eidem 2° ad species et virtutes non virtutes multiplici
tamen affirmatio fieri 2° sana ratione et negatio 2° aeterna
influentia totalis predicatio, adeoque non amplius meneat predicatio, si
hoc id similis brutis 2° aeterna id non similis 2° rationalis, cum
non fit affirmatio eidem et eodem 2° idem: unde patet rationes adductae
non videntur negabit absolute aeternitatem esse similem aeternitatem Dei
ante de operatione intellectus, nisi obiectio velit de similitudine mysterii
gloriae omnipotentiae dicit et brutum dicit primum esse, id tamen esse
autem in vita sit vivens, praeterea ergo cum vivente, in brutis a
cum immutabile immutabile non sit de solo finali finaliter sperante et
absolute dicit cum equus et bona.

Obiur ad 2° c. in n. adeo plaudere in n. cum suo fundamento
sapientiae id nunc ante de operatione intellectus dat quod ipsum esse potest,
et differentia ipsum per actus: quod enim et differentia ultima termini 2° inter
fuit id intellectum cum quod tamen non, quia obiectio virtutis multiplicis
omnia, unde cum differentia comprehendit quod ipsum. Ergo id differentia etiam
sit tu objecta et virtutes realis fuit quod et virtutes realis
actualis et rationalis, aeternitas id et aeternitas sit id aeternitas,
id modus a parte rei, non dicit differentia ipsum ex se et aeternitas, id
Deus fuit intellectus fuit non realis et id realis, aeternitas et ipsa et differentia non
ita cognoscit ex d. Dorbus dicit: id ex quibus ex aliquid et rationis
non fuit lex a rebus a praedicatis, sed ex, id praedicatis, sed habita a
quantitatis 2° quantitatis.

Obiur ad quod d. ubi dant diversa differentia adeoque ibi datur diversa
id, ergo deus et ubi dicitur diversa differentia modorum id ra p et ut:
d.c. n.c. adeoque differentia aeternitatis et aeternitatis id sit primum fundamentum, praedicatio
primum rationis non dicitur et aeternitas et totalis, id 2° diversorum
quantitatis modorum, qui fuerunt ab intellectu quod ante aeternitatem a aeternitate,
lex diversa, atque primum id non fit adeoque id quod ante aeternitatem id non aeternitatem
aeternitatis, cum aeternitas non quare multiplicitatem multiplicitatis rationis, id id per
rationem ex in fundamento existit et a in fundamento id et absolutum in quo
aeternitas, id primum id adeoque, quia diversa et absoluta ad multiplicitatem
rationis, et diversa ad multiplicitatem ad.

Spiritus sanctus eum rego m adeo stabile da. quod vetustu aeratis
in manet in Petri nostri cor quod aliquem obliquus spiritalis ca
in certo spiritalis ꝛc. in certo eum de Petro, Spiritus ac vitali,
ut Spiritus ô impetrat in obliquis organa divina sui in fidelis
ee definant, actus Spiritus, quae cum in Petro virtuo unaeuque et ea Petri desinit
actus Spiritus eluere in Ti Spiritus sancti. in ly ô impetrat organa
quae adeo actus et vacuitas, injecto vt spiritus hoc vero
actus in obliquis et vacuitas in petro. qd ne contra ro.
ch hac de Spiritus. Ratio Petri sufficit solumodo actus

Num 22 jm. Colligi in minus ab hac controversia Spiritus illa, quae Spiritus in modis
qui spiritus actus modos defendunt Spiritus modalis, qm vocant
reale minore si sit inter ea et modum ut Petrus et Spiritus Petri
aut si inter 2 modos eq Spiritus et entitas Petri vocant realem
minime non a, qby modi ex corde ô si Spiritus hanc mihi
specialis arto ad cerning signa. ne tm ob ea transeunt sunt
se, modus mita partes. Non ee actus et actus Spiritus ex in
differentibus ne qdem dicunty à se separabile, atq ita qd dicit
tales Spiritus differentes tm idq, ô ea modis entis ac reale
et ratis ee em, qd ante operatae intly à entitas, à Spiritus
reale, atque illa Spiritus à entitas ante ee operatae intly ut
volunt adeq qd etiam ee qd Spiritus reale adeq et Spiritus modi
à se, aut modi à modo à Spiritus reali et ut mihi nec sufficit
qd modi inseparabiles dependentia se, ita et ratis in Spiritus
dependent à ratione, qd et ratis à modis, qd adeq dependent ee
Spiritus inseparabile à se ee modus lis ee in ratis, negamus ee
dicendum modus sed entitas Spiritus reale, ita hac de se fit
licit mutua dicit ea, quae qd alq sufficit Spiritus actus
agens, actus, ea, unitas, si tm explicata mihi sua, quae
Deus qd alq entitas Spiritus. ubi videbimus de ubiquitate, Spiritus
ita qd excludens unione Spiritus à mata et Spiritus ch. ex clusis
qd modi, Spiritus et Spiritus modi Spiritus

Articulus 9us
an intra gradus metaphysicos detur Spiritus virtutis infra
seu Thomistica

Num 222 m. Indubio Spiritus virtutis à tm ee Spiritus qm Spiritus Petri aliel an
aliud à qd ipsa ee entitas et sua virtus et virtus omnes pluribus
qbus intra ipsa entitas Spiritus. quae Spiritus qd mihi Spi

[illegible] rationalia a Physicis artificiis et omnibus virtutibus Deus
[illegible] et Dei adeo a Philosophis artificiis sed tabularia
[illegible] virtutes seu gratiae et hac tu fecisti obitum Deo gratia
illa a Patriarchis autem Deum in his gremiis Thomistae tu secundum
[illegible] intraq. pars admittat ejus Deus aliquid rationalia quam
virtutes aliis ubique gratiae, deserunt a in his, quod Recent:
quod operant Deus rationalia fieri in gratiis in ea ita tum
ut Deus intelligitur se tu Deus et in parte antecedat diversa
gratuita entia in a parte obiti gratiae: itaq. eg in
eodem Deiro intelligit fecit & gaudet, o unum virtutes et angelos
[illegible] nos quit aeterna clara, aeterno tacite observat
gratuitae ad quetaeq. Deus et angelos, abs quod Intelligitur se Deus
in parte in his obiti. hanc Deus vocat virtute entia, quae
fit, ordine ad gratia sive operationes entiae. eaq. definunt, quod
est varia gratitas eiusdem entis seu obiti Deus sante quoque
ad gratuita entia quae Deus gratis ad suum dominium fit
vid. permanent ad quibus solum fiuntur sive tenuatur se parte
intelligit tu in obiitum sive Deus se parte rei et obiti,
fuit in una Deus virtutes intelligit quia Deus rationalia
et pulchra obiitum. ita virtutes entia fundat pulchra Deus fuit,
et pulchra tu ardo obiti. mirum

Num: 22 2m.

Ad 20 Deus virtute intellexit et Thom: bene Deus gratia, quod
fit intellexit unus et eadem rei omnia, idcirco plures Deum
in aliis rationibus Deum gratiae intellexit plures gratiae ad
Deum et autem fuerat. quia tu asserunt Deus virtutes seu Deus
Deus intellexit omnia ut 1o Deus fuit gratiae in Deo et rei entia
2o ut Deus in omnibus ponatur a Deo Recent: seu entia Deus idcirco
[illegible] quae eum in inferioribus [illegible] et coagretabat in superiori
ait quae aeternae Deus tantum intellexit plures gratiae ut ostendatur
[illegible] ejusdem Deus, qui calorem gratiae, quemque aeque Deus
[illegible] gratiae quae una tantum re verificari ponit. supposita
hac Deus [illegible] gratiae. cum in cadant omnia in Deo
obiitum [illegible] Deus in eo quae virtutes et gratiae tu. et
[illegible] et virtutes et [illegible]. in dat ergo hac Deus [illegible] in ejus
quae plura gratia in aliis disiecta in se Deus coadunata gratiae
[illegible] seu [illegible] et [illegible] rivere cum arboribus, [illegible] cum

accidens. Ergo ad [illegible], et hic in spiritu non distinctio in re, quia
distinctio rationis ratiocinatae intrinseca definit ad unum realem distinctionem
disparationem in aliquo subiecto intrinseco, quo unus subiecti nititur adaequate
inmediate, manet superflua distinctio intrinseca, debent hic in spiritu
admitti, quatenus alius veluti [illegible] debeat ac indepen-
dens nec habet hodie logicis, relinquo contra eosdem.

Quaeritur 7o Distinctio virtualis intrinseca an sufficiat ad evitanda contradictoria inter
gradus metaphysicos. Ita Thomistae contra Scotistas:

Num 224. Ratio unica est: Tunc enim manet contradictio, quando manet eadem
identitas realis, de quo verificantur contradictoria; atqui distinctio
virtualis intrinseca non tollit eandem identitatem, de quo verificantur contra-
dictoria; ergo distinctio virtualis intrinseca non tollit formaliter contradictionem.
Maior est certa, nam contradictio est affirmatio et negatio ejusdem de eodem
secundum idem, quae utique adesset, si maneret identitas realis. Minor vero, quia nullo modo
se tenet ex parte obiecti, sed relinquit identitatem et invariatam,
nullo modo tollit identitatem realem; atqui distinctio virtualis intrinseca nullo modo se
Tenet ex parte obiecti tenet, distinctio [illegible] ex parte intellectus et [illegible]
quia nullo modo tollit identitatem realem; ergo manet affirmatio et
negatio ejusdem de eodem secundum idem, consequenter contradictio.

Nec dicas: per diversas operationes sufficienter tolli contradictiones ex [illegible]
[illegible] entitatis, habeat diversas operationes, utpote habet diversam
[illegible] eandem se diversis modis operandi et dicendi [illegible] distinctio
[illegible] secundum suum diversum modum operandi [illegible] amplius manere
affirmatio et negatio secundum idem, consequenter manere contradictio
[illegible] eadem entitas habeat diversas operationes
[illegible] eandem se [illegible] eandem se operandi diversis modis
[illegible] ita potius [illegible], ex eo enim operandi
non habeat diversas operationes, [illegible] eandem se [illegible]
operandi [illegible] consequenter [illegible] multiplicari
[illegible] operandi [illegible] diversimodo operandi.

Quaeritur 8o Inter gradus metaphysicos debet admitti distinctio virtualis
intrinseca seu Thomistica.

Num: 225. Ratio: inter gradus metaphysicos debet admitti distinctio actualis [illegible]
[illegible] quam et virtualis intrinseca. [illegible]

ut potentia distincta virtualiter intrinseca e formaliter distinctione autem et non intrinsecata, quod si hoc admittatur, et illa formalem admittenda erit. Atqui potius illa a formali distinctione non est, quo possibile eadem res diversos gradus attingitur; atqui, ut res diversos gradus attingere debet libera aliqua omnino et plurimum distincta, quae est virtualis distinctio, quod virtualis distinctio sit a formali distinctione non intrinsecata, ut patet ex terminis; hoc probatur ex eo quod, quia possibilis ab obiecto possibile, quod si detur diversa et distincta graduum realiter debet diversa possibilia. Sub: atqui possibilitas respectu ex principio intrinseco est, si ipsa intrinseca eadem entitas fundata est, ut obiectum intra diversos gradus possibilis debet esse intrinseca eadem possibile; denique virtualiter multiplex.

Probatur: ea distinctio debet admitti inter gradus intrinsecos quae tollit contradictionem inter eos; atqui distinctio virtualis intrinseca tollit quod ... contradictionem in statu, illa tollit contradictionem quae facit ut ... maneat affirmatio et negatio esse de eadem re, idem, si de hoc fit distinctio virtualis intrinseca quod. Probatur: ... distinctione tollit, ... intrinseca omnino est virtualiter multiplex et obiectum a se ipso distinctum ita ut ... ratione sub qua est ... sub qua ... sub qua ... ut ... modo affirmatio et negatio est ... distinctio virtualis intrinseca ... manet affirmatio et negatio ... ideo neque contradictio, quia distinctio virtualis intrinseca sufficit ad solvendam contradictionem, ... quod distinctio solvens contradictionem ... contradictionem ... atqui hoc contradictionem ... eodem genere ... genere sit contradictio; ... quae ... ratione distinctionis ... sufficienter solvere ... ergo et distinctio virtualis intrinseca eadem solvere sufficit.

Obiicies: contra conclusionem, quod ... eadem causa indivisibilis et simplex potest diversos effectus sibi assimilare absque sui distinctione intrinseca, ut patet in sole producente ... et lapide, quod ... obiectum indivisibile potest plures gradus terminare absque sui intrinseca distinctione. Probatur: ... effectus magis ... ... quam ... in ... ... quod ... plures effectus possit pendere ab eadem invariata causa. Atqui plures gradus ... potest ... obiectum intrinseca invariatum, ergo sufficit ... distinctio virtualis extrinseca absque intrinseca. Num. 226.

ad 2 a solum de causis et causatis in esse, sed de solo causis, in quantum a Deo obtinent posse diversos gradus et causarum, sic possibile a verisimili quod sit per naturam obtinere quod sit primum fundamentum; et quia sic obtinent esse, sic dicitur verisimile esse.

Obiectio 4 contra 2. c. disparitas et multiplex quam causa gli. Deus ex causis secundis, contra unitatem eiusdem obiecto algebra sed supponit. 2° causa diversa effectus similes. effectus contra unitatem eiusdem sit ora. adeo similitudo obiectorum in similitudine obiectum. assimilantur a Deo diversis diversis ex parte obiecti. obiectum enim diversis Deus multis, qua gradus a Deo, ut sunt varii gradus a multiplex, qua obiectum a multiplex. cum multis similitudo obiecto. et ita obiectum multiplex effectus nascitur a potentiis sua causa, contra multiplex gradus obiectum ipsum supponit obiectum a quo sunt diversi diversi. quia in causa et multum, causa ultra, ex effectu. et in idem ab effectu sunt plures effectus diversi, unitas a ratione potentiae obiecti, et ad hoc dependentia aliquis plures gradus nisi de obiecto sufficiente multiplici. ita ad hoc c: obiectum causa nobis. sunt enim effectus diversi a causa quoad superiori et plebs aequivalenti diversi; ita in diversis gradibus diversi nisi de obiecto plebs aequivalenti, sic fit gradus obiectum rationabile, et cum Deo in se, ita Deus sunt effectus accipit sunt ex a causa ita et quod multiplex diversis multiplex adunatur et plebs ab obiecto.

Obiectio 4 de solo causis sua diversis diversis gradibus, qua actual sunt diversis, multiplex impressio in plebs, in a diversis diversis impressio nisi ratione in se et multiplex et diversis a potentiis. Deus nihil in Deo, qui magis a simplex quam causa. sed in ratione a multiplex sunt diversis mysteriis, ita ut sua varietas multiplex sit virtus in actu 2° movendi intellectum ad diversis gradibus in actu 2° Deus

Obiectio 2a Glossae cui nos olim Sph: dicent: ubi contra Sphae virtutem infinitam Sphae terrae ita inserit. Num: 22 3 m.

quia non potest in creatis de identitate duarum virtutum infinitarum, quae utraque quadrupliciter in Deo Sphae virtutem infinitam. Sphae quidem et ipsum non potest esse et non esse, quia non potest de identitate verum et falsum, a videtur cuique haec actus creatus et falsum esse et non esse, quia non potest dari. a Videbus Liquere ea ex, qua duarum falsum est posterius et ergo eiusdem est esse et non esse. Ecce verba Sphae.

2o Ad illud intentum probat hic argto ob sua multitudine verbum multiplicata in quantum terra cedantur hic modo: ad realem identitatem virtutis unitae esse, sed data Sphae virtute infinita unitae esse; quae nec ad actum. 2 Sphae Sphae virtutem infinitam a Sphensis in Deo infinito, sed ubi data Sphae in Deo infinito sive esse, in data unitae esse; quae.

quae inquit, Sphae virtute infinita excerpta, quia Sphera est finita argto, inquit cum si in hac Sphaera v: g. dactili Sphae a caeteras Sphae. sed caeteras partes a quid habendi, quae caeteras partes a quid habendi, si inquit in hac Sphaera ob Sphae virtute infinita sit rotundi esse in mille talibus Sphaeris posset, adeo Sphaera rotundi esset longa, qua media terra esset virtutes multiplicata, ipsa in Sabbatis eius quidem quantum, si eadem una Sphae sed finita in Sabbatis in hac Sphaera ea Sphaera a pater, ejusdem Sphaera a filio quia filio dicit, et quia ejusdem Sphaera unde virtutes multiplicata in parte ad eadem media terra. haberent quae essentiam valde applicabiles sed quia potest videamus non

Ad hoc ad 1m ubi id quod nec a Thom: admittit id a quod hic Sphae omittit, nam neque hoc admittit in multitudine dari et verum quae quantum infinita. sed potest utrum dari et concedit ad assumptum Sphae virtute infinita. ne cadat assumptum et ergo Sphae illud 1m ad. quia quod a. 1q: c. quia patet ait ad tertium neque ad verbum ipsum, explicat se a Sphae argto. Ad 1m ad

Ad 2um ad 2a ad realem identitatem virtutis unitae antecedentis realis Sphae c m. unitae etiam virtutis et excludens ab Sphae et multiplicatae non sed data Sphae virtute infinita unitae virtutis eadem multiplicata virtute c m ad data unitae antecedentis realis 2 m esse. ad probatum maioris nec verbum a nobis dicunt eandem virtute ad Sphae

in Deo intellis, sed potius gloriea eminentiale plurium Deorum
Dei à gloriari potest Deiformes et gloriea, cum gloriea dicit qualitate
Deiformis à incommunicabile plurium: si à Deiformes mutata adverbium plu
ra velit, quod nunc Deus ñ ea aeternum Deus intellexit illud verum
ñ è in Deo realis, in quo aal et realis unum sit. Deus trium Deorum
virtute, in quo tres Deus intellig. Deus aal à pejus Deitatis
realis ñ à pejus Deitatis; nec ex inde veritas de realis se cum gloriea
nec Deiformis ñ à contra quae gloriea, quia dicit ñ Deus formae
et ñ ea. cum hac tam illegitime fit de Deitate simplice et absolute realis;
in quo nec datur Deiformis aalis et realis, nec aal à realis et
realis, sed Deitatis realis à Deiformis realis, Deitatis intellig. ñ realis
q. ñ è ea et ñ ea, essentiae nec gloriatrium, cum varietas Deitatis.

Obiectabit nulla mora enervari posse et vim syllogismi ñ absolute
negari posse cum in facto syllogismo ut putas adverbium Deitatis ea non sit aeterna
Deitatis à aeternae, Deitatis Deitatis aeterna à pejus Deitatis, Deitatis et aeternae
est pejus Deitatis, in tertio Deitatis illud pejus. quaerebat, si aeternum
sed ut observare ñ gloriae, in quo observavi in praemissis, cuiusque ñ à
generum aeterna Deitatis ea aeterna Deitatis in sensu realis: nec in
gloriae regni potest in sensu realis aeterna ea pejus Deitatis. Quare
regnare velim in gloriae aeterna in sensu formali ea pejus Deitatis
jam in ñ regni Deitatis aeterna Deitatis ea aeterna Deitatis, cum in
sensu formali. Ita nemo ñ sit, alegi ñ dictis tam pariter evertis Deitatis
et pejus quam ea Deiformis quidem Deitatis existentiae nec adverbium et
ea Deitatis Deitatis plurium. Syllogismus adverbium de Deiformis nec esse ñ è
ad ea. Quam in Deiformis ñ valeat ñ ea Deiformis virtute pereat, Deitatis
inde. Sed ea ratione infertur cum necessitatem quod Deitatis adverbium, ut ratione
ut ea ignoranti, quod Deus in Deiformis fit, pretio filius, qui est Deus,
in creatis à cum ñ evanuit nec ex inde gloria Deiformis virtute infertur
à habenda syllogismus ea ablati pejus adverbium, quia vacavit pretio
qui. Capit Deiformis à.

Ad in obiectum solvere ob fulgor adverbium ait duda autem gloriae
plurima Deiformis, ad quae Deitatis Deiformis Thomae sunt autem
gloriae fuerit autem Deitatis Dei et Deiformis pendet, ex quo illud
Deitatis Deiformis multiplex, in adverbium Deitatis, ait à Deitatis
ea ea ñ à Capit Deiformis virtute intellig. Deitatis quare Deitatis ea
ea relatione quod Deiformis virtute Deitatis ñ verificatur gloriae Deitatis

autem videlicet amare et non amare simul esse, habeat ergo
volens, volens, de eodem autem respectu dicta contraria, aut admittit
esse mutuo, fiunt alias obiectum habeat, eundem autem mutuo quae
ea mutuo contrariae eandem se ad invicem respicientes, et obiectum
potest ea subsistere respicere.

Num 2 22 m.

Pari modo nullum ea signum Dei vertus intrinsecum et medium
fieri medium ait sunt diversae operationes, ex, quae sunt contrariae
obiectum, ergo non medium Dei esse potest intrinsecum.
Deinde operationes ideae ea quidem contrariae obiectum quae tamen ea signum
ab effectivo Dei a sit tale signum operandum, quod sit virtutem mutatum,
et non idem operationes, diversae enim a cum, quae sit una in eisdem
mutatione tamen in operando, ea quae omnino clarius ilgts.

Solutio quae

An mutatio quae contrariorum dicuntur principio obtinere

Sed 1o omissis principiis, quae realiter separata unigabaetero
et mutata ea, inter quae contrariorum et impetitis, principio intellectus inibi Num 2 23 m.
aliud ea, non plane separata sunt, quae quae contrariorum realiter inter se
identificata intellectu ita sunt unitae, ut dicuntur tamen realiter una eadem,
entitas, intellectu tamen una pars et altera separata secundum illi respectu
ea quae tunc negat sequitur in ipsa simulatio Dei principium quod uno
latente altero realiter identitatem gaudent. ut quantitas enim explicatur
in illo a longe se movente, ubi ego respicio autem simulatio sit an lo
et quasi aliquid latente vacuum aut citatum ab eum stricte ad
ipsum a sunt. cum ipsum stricte tali modo contrariorum fiat, cum illo in=
diviso obiectum ita partem in plures, quae una ea includat
in alia: cum ea et ipsi adeo non ipsum aliud nil agant nisi
quae unio latente alio cum, ita ea aliter respicio etiam haec
admittunt abstrahere an sit ipsum licenda secunda an mistera.

Num 2 30 m.

Sed 2o ipsum intentio alia ea quae et obiectum. quali ergo
in diversa verbis entitas quae etiam limitatis entitas, ergo unitas intellectus
tamen obiectum ita tam, ut esse una sed obiectum partes aliquas quae
ea quotata entitas: ipsa vero obiectum ipsum ea quae ab tangat,
ea quae ita in quae in ordine ad sua quotata et operandi,
obiectum a ipsa fundata in ipsum unitas entitas etiam limitatis entitas

Nam: 2 di 4

Nam 2 di 4

inferior gradus superiori eq̃ ut nihil ab̃ esse nisi ipsi adsit obtrũ.

Quis enim gradus entyhus ad nihilum a ipsis obtrũ ita Thomas, et alij ñ pauci.

Obiij° anth: d: Th: ex duobus locis. in uno inquit: quam ab a se rare colori, idem nihil habet colorem alij, nihil igitur de ponderibus lapidis hij aequipondia generari sunt simpliciter individualiter. ait in hac verba. in abstracto, quia fit 2 unita et partibus ñ remanet id, de quo fit abstractio, remota enim ab hoc lapide sphaera ñ remanet in mente hij, sed solum aal, ex quibus locis ita arguo. ipsis obtrũ nihil aliud ñ, qm inter 2 realitates ipsa quovis ordine ad gradus alterius, ita ut unius quoddam ñ sit de genere alterius, sed unita sit huius rationis speciei, huic gradus specifice sit gradus huius, ipsi individuales huic gradus individuali, cum quo tm realitas ipsius sit unus gradus, qui ñ sitque genere alterius ni realitate, id est nihil ab qm unus generari ñ gradus alterius realitas ipsius. hic autem manet in mente ñ remanente alterius, id est unita alterius d: Th: ñ generat aal ñ manente realitate, ergo ñ erit, ita ipsa obstrũ

Adhuc adhuc hij pro genere aalis clarum, qui ñ involvat genere realis clare involvat tm obscure, ut quotiens in textu ibi exemplum videtur alij a longe se movens, ex ipsis motu id est genere aalis clare, obscure tm etm genere realis, et sic partibus quae abstrahit aal et realis, ita manet aal clare, ars tm aal clare obscure ac implicite maneat.

Sed quod textus exemplum contra etm id realis etm ñ obscure genere posuimus, nisi id genus sit genus id realis ñ, ñ id genus realis ñ, et tum ñ id contra nos, realis manente genere genere genuinus tm adhuc etm genere realis id genus contra id ubi argue nihil in mente nisi ut in textu, et realitas ibi a longe se movente, mutatur ñ in textu genere in mente, in a specie genere, si realis ñ clare ñ obscure ait in ens textu, obscure clare ñ obscure signum et quod repugnantia partibus ñ in textu. id enim ñ in textu genere ñ in textu, id realis in ibi esse nec clare nec obscure signum et quod repugnat

e in eo sensu qd a posteri si eat signum et spes aestro
realis in dato casu tunc est mots peceos, utpe qui
obj. supplebus realis sed mots peceos utpe indifferens ad respda
realita aut errata, et utrimq. gvaniens, ipsi nec obtine
ae signum dtum et dstrum veniq ab aetero: adeq. poti
rarebis qm errarebis. qd a dat. signum in dato casu realis
qi realitas nec obtinere e in sensu gsspes nec in vatu, gvaetus
dat. quod uniq aetero nec gsule dato opum sfumi dstre.
Ad Quendam de gradu assio et indivdli: ex hoi et letri,
eu spes respentora hoi. Sit oo indivens a ope respentra
letri; hic tamen disformma hinc abdo: qd inter aal et reale
dati pisio mutua ita ut gepts aalis n'involvat gepto rali
et vicissim econtra in hoc obtiva abstero. dat pisio
e mutua ita ut gepts hoi a involvat gepto letri;
geptg letri veri utpe inferiori involvat explicite gepto
hoi utpe superiori. adeq. in hoi dat. pisio obtiva solum
in racul. et aali vero adequa uti Num 2027 dixim. qd
e in respsce adeum additum cit quoties abstraho aal a rali
maneat aal clare et rale obtinere inde evertur, pli
yquia hoc qd una, eu glure

Num 2049. Obiicio Sm abstractoa aalis et rralis, rralis adhuc obtinere
et gsuse maneat in dati amplig univocum, in dati gressivo opfici
n dats nove vatus, qd oe nec adeq adhuc admittit gsuat.
qd: copta a. quoad 1m nerbum qd n dat. amplig univocum.
univoca sit. qm nonda quae, rao atm y rone cspatoe in
n eadem: atqui si aal atm gsuse in suo gepto involvit rale
ac irrale suo, rone dal cspato n'e oo eadem. sed potia
eadem pertin diversa, qo. In gbus qdo aal e gspbus et
pesiad sentiendi ter et gveniendi simplex hoiet brutis
cspata, aal n'e eadem, sed si aal atm gsuse involvit rale
et gspbus aal ut pejsu gveniendi simplex hoiet bruti, qi
hoi invcti rao cspata, aal n'e eadem; ne certo. qdo
eu aal clare; dicit gvenieam cum hoe et bruto, et in
eu aal obsc; dicit implicite dicit disconvenieam, qua solius
super atm hoic implicite dicit disconvenieam, qua solius
sit disfaeea, rao cspata aal n'e eadem hoiet, bruto.
sin' abtri gvenieat, ut aal a pejsu sentiendi, adeq. gvenienti

et partim dissonantiam quod implicite involvit figuram addi
aut augendi, adeoque dissonandi; in illo autem totam
formam a cum substantia aut et figura quemadmodum nisi substantia
sine substantia; ergo substantia et ea involvant figuram substantiae

substantiae autem mutatio et substantiae substantiae ea a universum,
quod huic explicite a huic suae substantiae abscissae et
abalienat deinde involvit tam implicite, quo etiam finem involvant
implicite totale aut integrale, a lex universum ita analogum
et in substantia illorum quorum huic ens substantia post substantia
substantiae ipsius substantiae et entis. a ipsa ipsa a mutua
ens tam mutatio ipsa a universum, qua substantia abstinet
transitoria a sui substantia substantia vg: et audire a agere
participat. a hinc ipsa substantia nihil a contra non
licet tam quam eam in ente dari ipsum et tam a naturam,
cum tamen tamen a ipsa universum finem
debit ipsi. adeoque ea universum ipsae ea ipsum a ea
ipsum ea universum. sint nulla nata pro finem natura nisi
quod a ipsa substantia, a tam ora nata. quia pro substantia a
ente pro substantia finem unius, uti nata ea agit substantia
pro substantia a nihil alterata et tam in plurium substantia a finem
unius, ut ipsa a substantia nata natura substantiae in unico universo

Ubus jor m quod 2m ubum pulset in substantia universum in
dari angelis quod substantia, quod substantia ubus ea partibus
quod unus esse a parte rei, calidis aetera, quod nata a
substantia aetera aut, quod una a substantia et subtilis aetera
substantia et subtilis, quod et prohibit substantia ubus ea partibus
quod una et una unitas calidis aetera quod una a substantia
aetera aut. subsumo atque finem totum implicite
involvit totale. aut et quasi a excludit totale et quoque
et aut a substantia a subtilis, aut totale a a aut a substantia
cum aut et substantia implicite involvens totale, etiam finem et aut
et totale involvens aut et finem substantia et subtile

nec Dicas quod substantia finem tam habeat, adeoque substantiae
ea parte quam a habit substantia nec aut totale ea parte finem
et entis, nata substantia substantiae, et hoc a ea necessitate non ex-
cludat aetera. ea contra a, quod ita a quam substantia ea duabus
quibus, sed ea totis et totale, adeoque cum quod sit duorum finem

realiter fuit, quia Christus unus, qui Christus a Tota parte
totius, sed etiam obiectum fuerit.

Ulterius tandem, ex quibus rationibus, quibus fuerit substantia
a deitate realiter, realiter distincta, quando aliquid pluris
de filio, sed si adhuc implicite involvit realitatem
a quibus pluribus de filio, qui a Christus ad hunc modum si
aliquid pluris de filio, dabit, sicuti in indifferenti ad plures
multos modos dari ad unum, sed si adhuc implicite involvit realitatem
a Christus indifferenti ex ipso qui implicite involvens, realitatem
dari ad realitatem, qui realitatem pluris quam a Christus pluris filio
Dei nec realiter, et sic de filio dicendum.

Dictum 205 m. Ulterius utrum gloria paradisi et in Christo. Vita aeterna
colitur a aeternum vero a bonum creatum cum colore istum
finditur. Cum a posteriori intelligitur finitum pars, id est Deus
aeternus vero a aeternum bonum, unum vero vero bonum, a
aeternum vero unus bonum et vero unus creatus infinita, qui
Deus et Deus vero gubernant Deus unum, ita vero bonum
vero unum de Deus ita sufficit. Vero dicitur fuerit Deus Deus,
nec Deus gubernant Deus vero bonum, qui fuerunt ex parte
Dei Trinitatem ab unitate. Qui a adhuc Deus a vero
superaeternum intelligitur vitalitatem actus fuerit a id est spiritus
realiter infinita ut vitalitatem et Deus a actus generantis
quoniam ad extra actus, id est Deus aeternus infinitum
extra actus. Qui adhuc unitas intellectus pedis ut a vegetatio
et sensitiva a ut intellectus, cum Deus caelum fit a ut vegetatio
et intellectus. et ea luna caelum quod unitas mentis beatorum
fuerit quia superior et sensitiva cum pluribus, unitas mentis beatorum
fuerit quia superior pluribus, alterum omnium pluribus, cum
qui magis implicit plures caelum individuum ad unum, sed
alterum vero, id est unitas unum et unum vero magis
implicabit quoniam vero individuum ad unum sed alterum vero,
et Iste Verus Christus ad caelum 12 hab. 6 intelligit vero Deus
seu finitum ex quo Deus a fit. alia Dei quia quod adhuc
Deus a vero et individuum ex, multo magis, qui multa multo
plures possibilia a quibus quod Christus, quae attingit ea Deus

in quibus attributis divinis. adeq; videtur esse ad attributum,
qd eum magis repugnet qm essentiae qm magnitudini; ubi ea
divinis esset. si in gaudio intuitiva vere posset, multo magis
in gaudio essentiae admittenda erit.

Obj. 2. si detur posse obiectum eadem indivisibili entitate dari in eadem Num: 2361
diversis et multiplicibus gaudiis. sed in eadem essentia indivisibili entitate
non potest dari multiplex gaudium qs. a potest nihil, qm posset videtur
in multiplici gaudio. et plura gaudia illa supponit esse aliud et
aliud obiectum formale. cum se habeat tqm obiectum gaudii, ut obiectum
gaudium fuit et veritas potest in eadem indivisibili entitate
habere plures gaudiis, habebit plures entes, aut ad minus
plures formales se non rei ipsam, qm minuere in gaudio obiectum.

2. si dat eq gaudium in Deo, in quibus vocali: ideo dat gaudium et ea
gaudium. qm a diversa gaudia. plura dat gaudium ut supponit et
in gaudium qm plura in illum. veritas hom in gaudium qm veritas, in
veritas hom. qm veritas in gaudium.

Qui autem intelligit gaudere sua filii, quia tm se veritatis ipsa
qm modo ning potest gaudere dat sua vocali quasi veritas
ipsa.

qm unita plures ipsas requirit gaudium ens in quibus habet implicite
diversa entia: qd ens et ipsa sunt indivisibilia, idem ipsa: qm
etm qd dat et vocale se indivisibilia in gaudium nisi gaudium veritas in quibus
habet implicite vocal.

4. in se quidem veritas hom sua veritate hom: qm non gaudium.

Ad mitta Sancto Dom: numero Matthaeum unum ex, et profundes
in veritate diversis questiones, put gaudium in se et ut centrum,
in ut pejus linearum adeq; ita quantum in gaudium obiectum. sed
illud diversas ob mitta sua obiectum ordine ad diversas operationes in
quibus gaudium in ea hom et non hom, ubi eadem entitas put ex-
pressit ordine ad ipsam quipit ab mitta sub munere essentiae, put
expressit in ordine ad operaque, quipit sub munere veritatis. non
dat inter essentiae et veritatem plus. adeo sed tm mediante sua
in ordine ad diversa gaudia. qm etm cum veritate, et veritate,
sic eadem entitas ut ea et dea. in dat inter ea plus adeo
sed tm mediante in diversa gaudia et operationes, scilicet intuendi
et contemplandi.

2° Tamen non est explicare quomodo illa pars obiectiva, quam accipit
Dynamica, cum non sit phys. obiectiva, ex ipsa qua attingere obiectum
alterum non sit. 2° Illa pars subiectiva determinatio obiectiva intellectus et ex
Lumine, si enim sit, qua pars sit tam illas ex parte intellectus
obiectiva, ergo realitas obiectiva: intellectus a divinitate non est realis
cum intellectus indivisibilis a; ut a ad et realis, autem intellectus extra
intellectum divinum requirit. Sed

Objectum ad 1 mum. Objectum a sit dat, quod dat in eadem indivisibili ex
pluribus et multiplex gnostibus gnostibus, et actibus non a et
da in eadem indivisibili entia non sit dari brevis et multiplex gnostibus
actibus, ita ut una Objectum ab actuare cum gnostibus brevis et multiplex
2.m. actibus gnostibus ut realitas entis, sunt sed veritas
substantiae ipsa entia, alias in una entia non dat multiplex
gnostibus. Si tum ipsa entitas sit veritas aequivalens phlogisto
fieri hic modo gnostibus probat intellectus ut actibus non Objectum
actuare, ita et gnostibus probat intellectus actibus brevis modo gnosti.
Quarta ratio actibus si tenente ex parte intellectus, brevis gnostibus
gnosti si tenente ex parte obiecti. Sine angustiis multis naturali
ita unitas multitudini, qua fuit intellectus, nihil ex
multitudine fuit unum gnosti desumptum ex gravitate plurium
una res ita esset ens qui plures plura gnosti desumptum
aequivalens unicum ad plura.

Objectum 2.m ergo Objectum dari. Quia idem ad gnostibus et gnosti.
Id unicum natura plura et similes syllogismos Sophistico vocantur
alterius substantiae ex: c. Sit etiam Tractatus a Scotus intellectus in
ad statum realem in a, ut ex hic realitas hui in gnostibus Objectum
in hoc fundi in n a ubi deinde realitas hui a realitas, fundi
a in hoc realis, realis et identico. Quia unio Scotus a gnostibus
Palaeum ambiti et est 4: Grai: ergo syllogismus fundi et multiplex
in quo Scotus dicit Lumen realis et formalis, non in hoc frequenti
exemplo Scotus a longe si movetur Lumen realis a etiam Scotus
unus realiter idem in realis ex motu processio gnosis,
etiam formalis a solo realitas unus quia sola pars sui
sententiae ingerit fundi et intellectus gnosticus Lumen et realitas
et Lumen ipsa sui sitis realitas. Quia in Scotus a longe si movetur
in prima pertinet ad fundi unitatis a si. Lumen etiam propter sui

mutuorum mites utque abstrahi quod pertinuerit inadytum ipsum
adyta, quae regnum et sanctuarium dicuntur, in adytum Matrem
dei ascendere, sed ipsa gloriosa gaudia et gaudia; gaudia enim caelo ait
avidus gaudiorum ad beatitudinem, et in gaudia ordine ad rationem;
ordo ad beatitudinem et rationem ad realitatem infinitam, quo ipsi
adeo admittunt gloriosae, aut ne hic prius admittere debent ipsum
auctorem in ordine ad beatitudinem et rationem, quae admissa paulo
admittent ipsum obtinere.

Ad hanc adnotationem c. a. nc. Sitarum enim id minus, verum Sunt in gaudia
gaudia Dei explicita fine filii etiam explicita gaudia, ita et
caelum gaudia prius explicita nisi aliqui explicita gaudia, quae non adoriri
placent; in aeternum tamen in ipsis gaudia caelo. Id Sunt caelum et caelum
utque in ipsis magni comitantur quadantipsa qui Dei et filii
in eum quod antiquagaudia, patet enim duis expressum obtinere a
filium, in ita caelum ad caelum, adeoque caelum et caelum sibi gaudia
gaudia unum fine aeterno; ita Dei et filii sibi gaudia, non in gaudia
illa aeterna consolatione unum gaudium fine aeterno

Ad hanc quae nolo caelum c. Non ulla Dumbacus negavit gaudia
eum fine differentia, quae in ipsis differentia sed in ipsis quae in
transeunt et nihil inhibitum in suis differentiis, caelum hic nihil
metuendum totum; idem Dominus caelum differentia ut gaudia,
caelum in caelum gaudium totum ipsum, adeoque tuetur caelum aeternum
sit ipsum in totum; sed ut pars gaudium caelum caelum ut gaudium

Ad hanc adjunctum ait ipsum in adversum in pluribus caelum hic
classes et caelum; ipsum quae regnum gaudia, ita in pluribus altius
stat in ordine ad beatitudinem; quae non ita gaudia
pluribus fine ubiquae, durant, quae non gaudia; ipsum etiam adoriri
sit absunda; quae ex nobis ipsum gaudium absque caelum.

Ad hanc 10 negat paritatem prius in dat caelum plus, quam in gaudiis nisi
tantum totum, non plus in abstrahere; contra intra sua finem dat
totum intra. adeoque in attendit ad statum et identitatem rei plus; quae in
virtutem magnitudinis unum gaudium in gaudia aeterna, quae in paritatem
N: 235 altari lignum profuit cunde ad unum quaestum pluribus
nitet, alia id in totum de ipsum virtutem. Id vana et inaequalis
diffusa altari pertinet. ut gaudiorum patebit, licet quae in quae
in virtutem totum ab centro, pluribus fine aeterno gaudium

qua aliquid realiter distinctum a caetero tota inaequali; respectu
in caetero perfectiori eo caetero mente magis unum realiter
distinctum

Observabis quod Quantum Math: illud nec ac virtualiter multiplex
nec virtualiter divisibile, adeoque tota a diversis respectu diversorum
quaerere desinit vero ejusdem tota esse virtualiter multiplex, et in
virtualiter, quae virtualiter distincta et quaestiones quae circa nos versantur
de objecto obiectivo. ad hoc aut etiam respectu realis et realiter
intellectuali praeterea non tam ipsum et non est quantum distinctum
formaliter et reale: nec tamen virtualiter distinctum in se; sed
tamen quantum diversis diversitate communi. Hinc distinguitur
multiplex[?] ... unum et alterum; nam respicit aliud existit
et aliud quam a aliud operandi; et ... quatenus est
de bono ... ; quod secundum respicit aliud diversimode
nam, utentur et ut nam, ut de Sibi charitati respectu
aliud amoris Dei, et; nam amoris proximi ut nam adhuc
tamen non propriae formaliter secundum ad dicta et realia: cum hoc et similia
quaedam ... ; constituunt adeoque tamen ... qua ... ;
nec unum respicit aliud ... secundum ... in suo genere.

Observabis quod absolute ... in ... ; objecto ... ;
... ; ... absolute, ens
... circa ... objectum, unde ad ... ;
... et chymerica cum non ... objecto: ...
... objecto ... et ... ;
... attingit in ... objecto ...
... ; ... a parte rei ...
... impossibile et chymericum ...
... objecto ... attingit ... : ...
... , ... realiter et ... ; ...
impossibile nec chymericum. ... objecto
... objecto ... realiter ...
... : unde distinguitur ... objecto, ...
... multiplex, ... a ... quanto ...
Math: ... ; ... ,
realiter ... virtualiter multiplex ... ;
... c. ...
Supponit ... objecto ... distinguitur
... obiecti ... [illegible]

per Deum ad entitates extra Deum quoque in possibile ad negotia
abstractus aliud relinquo aestimandum. et hic finis inquirendae
principalem naturam de Deo. quae hoc opusculo explicabitur

Liber Secundus
De
Universalibus in genere.
Articulus 1mus
Utrum Duplex sit unde
item
An et quomodo ratio sui ut res à parte rei

unde ex Dialectica non è unum verbum omnia. Idem plurivoca
pari omnipotentia. Dari unde et quod 1o in causis quae inter se habent
ordinem subordinatae, potente superiori efficere, ut alteri
dicit ad unitatem causae à Deo quae Deus ita unitas. 2o
in ordine ut secunda ordinabat plura. 3o in Deo ut vere
Deum collective ex omnibus omnibus Deum plura. hoc
tam ratio è curiosa. Haec tres dari ergo unde in essendo
quae unum aliquid inter plurimos et 3o in Deo quae unum aliquid dari
de ipso. unde in essendo dicitur intrinsecum. in Deo Deum ea non
distinguit ab entitate. dari ab Deo; alij autem decertant: an ante
Deum aliquid in essendo ex Deo sint certes, an à hoc certum
debet in Deo fieri quae quae. ego nolim respondere à priori ordinem,
quia in Deum fieri quae aequi quae quae ab ente. adeo, unum aliquid
dari de ipso ex Deo quae separatum unitis entitatis. separatum
tam fieri Deum Deum unitis Deo esse esse. omnia quae distinctis
Deum dicuntur entitatem quae Deum unum esse tam quoad rem, nulla
excludunt tamen aliquid, quae etiam, quae, quae analogia et
aequivoca, ita omnia aggregata, eg: accidens ingenitum ab
exclusa Deo; hinc unde habet se univoca. 2o dicit aliquid
in esse, dari de ipso unde in negotiis ab ratio unitis autem ibeas
plura individua. Deum esse possibilia ut patet in ente et tuna,
nec autem de ipso dari debet. cum etiam dicas unde potest distinguere
quae aliud aequivoci videatur, de quo tam negotio dicit sed repetit
Deum identitate in Deum plura unione. ortum vero ex ente. Deum è in
potentiji in quae identitate cum ipso Deum unum plura. adeo,
nec à unde tum ex dicto cognitio. cum quae dari à ipso Deum fieri